

k jasnovidnému obrazu díla Vykoupení, které je dramatem lidského pokolení po Pádu.

Je tedy zřejmo, že slovesný umělec, který je křesťanem, se pohybuje v prostoru velmi svobodném a plném dramatických možností. Celá země se svou krásou a se svým bohatstvím, se svým smutkem a svým utrpením, celý svět vnitřní i vnější, viditelný i neviditelný jsou mu k dispozici, leží u jeho nohou, tak jako ležel Ráj u nohou Adamových, čekaje, až se ujme vlády nad ním, až dá jméno všem věcem a každé věci zvlášť. Ničím není omezován básník ve své tvorbě, leda zákonem lásky, zákonem, který je ostatně tajemstvím a zdrojem jeho tvůrčí schopnosti a síly, a pou-tem se mu stává teprve tehdy, když se z něho bude chtít vymknout, když zvedne prapor pýchy' a vzpoury, když se dobrovolně obrátí tváří k nicotě a k smrti.

- Uvnitř zákona lásky může tedy užívat básník všech věcí, neboť všechny věci vyšly z ruky boží, všechny jsou poznamenány odleskem jeho myšlenky, všechny jsou učiněny k jeho obrazu a k jeho slávě. Tajemné zranění, které se otvírá v boku stvoření a které je dědictvím jeho nevěry a vydědění, je zároveň původem nového synovství, známkou vyvolení.

Nemusi tedy být a zpravidla nebývá dílo křesťanského slovesného umělce suchou aplikací jeho nauky. I ono žije jako umělecké dílo především obrazností a tvarem, tak jako je stvoření tělem a tvarem a tak jako i druhá božská osoba přijala nerozlučně lidské tělo. Orgánem básníkovým je především obraznost, a také v díle křesťanského básníka budou žít především ty stránky a části nauky, které se nejhluběji dotkly jeho obraznosti a byly jí nejintenzivněji prožity. Mohou to být u různých básníků různé stránky a části, podle toho, jaká je povaha jeho nadání, celková dispozice jeho duchovního i fyzického světa a ráz jeho zkušeností.

Dotknu se aspoň tří principů křesťanské víry, které mohou být zvláště plodné pro obraznost slovesného umělce. První z nich uvedu slovy sv. Pavla: "*Nunc videmus per speculum in aenigmate*", nyní vidíme v podobenství a v záhadě, a potom tváří v tvář.

Znamená to, že tento svět, v kterém žijeme od včerejška k dnešku a ode dneška k zítřku, není svět jediný a definitivní, svět, který by byl našim neprolomitelným vězením a konečným cílem,